

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการคัดเลือกเพื่อทำการทดลองครั้งนี้มีจำนวน 25 คน และเมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยได้คัดผู้ช่วยที่ทำการทดลองไว้แล้วออกไป 5 คน เนื่องจากไม่มีผู้ช่วยที่จะจับคู่ควยได้ ดังนั้นจึงเหลือกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคล เสนอในตารางที่ 2
2. ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนความวิตกกังวล เสนอในตารางที่ 3 - 6

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยที่ใส่ท่อช่วยหายใจ

สถานภาพ	จำนวน (คน)				รวม
	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
เพศ	4	6	4	6	20
อายุ (ปี)					
20 - 40 ปี	1	4	1	4	10
41 - 60 ปี	3	2	3	2	10
ระดับการศึกษา					
ประถมศึกษา	2	4	2	4	12
มัธยมศึกษา	2	1	2	1	6
อาชีวศึกษา	0	0	0	0	0
อุดมศึกษา	0	1	0	1	2
การวินิจฉัยโรค					
ปอดอักเสบ	2	0	2	0	4
ปอดอักเสบเรื้อรัง	2	0	2	0	4
หัวใจวาย และปอดอักเสบ	0	1	0	1	2
สมองขาดออกซิเจน และปอดบวมน้ำ	0	1	0	1	2
เบาหวาน ซ็อก และภายหลังภาวะหัวใจหยุดเต้น	0	1	0	1	2
เอสแอลอี ไตวายเรื้อรัง และปอดอักเสบ	0	1	0	1	2
ปอดอักเสบ และซ็อกจากภาวะติดเชื้อ	0	1	0	1	2
หัวใจวาย และปอดบวมน้ำ	0	1	0	1	2

ตารางที่ 3 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนความวิตกกังวลก่อนการทดลองของผู้ป่วยกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	N	T
ควบคุม	10	7	10.5*
ทดลอง	10		

* $P > .05$, $T = 3$

พบว่าคะแนนความวิตกกังวลก่อนการทดลองของผู้ป่วยกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ก่อนการทดลองผู้ป่วยทั้งสองกลุ่มมีความวิตกกังวลเท่าเทียมกัน

ตารางที่ 4 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนความวิตกกังวลครั้งแรกและครั้งหลังของผู้ป่วยกลุ่มควบคุม

กลุ่มควบคุม	จำนวน (คน)	N	T
ทดสอบครั้งแรก	10	8	1.5*
ทดสอบครั้งหลัง	10		

* $P < .05$, $T = 5$

พบว่าคะแนนความวิตกกังวลครั้งแรกและครั้งหลังของผู้ป่วยกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า หลังจากเวลาผ่านไป 24 ชั่วโมง ความวิตกกังวลของผู้ป่วยกลุ่มควบคุม เพิ่มขึ้น

ตารางที่ 5 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนความวิตกกังวลก่อนและหลังการทดลองของผู้ป่วย
กลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง	จำนวน (คน)	N	T
ทดสอบครั้งแรก	10		
		9	0*
ทดสอบครั้งหลัง	10		

*P < .01, T = 3

พบว่าความวิตกกังวลภายหลังการทดลองของผู้ป่วยกลุ่มทดลองจะน้อยกว่าความวิตกกังวลก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ภายหลังการใช้เครื่องมือคิดต่อสื่อสารความวิตกกังวลของผู้ป่วยจะลดลง

ตารางที่ 6 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนความวิตกกังวลภายหลังการทดลองของผู้ป่วย
กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	N	T
ควบคุม	10		
		10	2*
ทดลอง	10		

*P < .01, T = 5

พบว่าภายหลังการทดลองความวิตกกังวลของผู้ป่วยกลุ่มทดลองจะน้อยกว่า ความวิตกกังวลของผู้ป่วยกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ภายหลังการใช้เครื่องมือคิดต่อสื่อสาร ความวิตกกังวลของผู้ป่วยกลุ่มทดลองจะลดลงมากกว่า ความวิตกกังวลของผู้ป่วยกลุ่มควบคุม